Dosarul nr. 3-20/2023
2-23001345-12-3-04012023

H O T Ă R Î R E
Suplimentară

24.10.2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău (sediul Rîşcani)
Instanța compusă din :
Preşedintele şedinţei, judecător specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ Igor Barbacaru
Grefier Versavia Șumilin

examinând în ședință publică, acțiunea de contencios administrativ înaintată de către Ion Ivanciuc împotriva Serviciului Fiscal de Stat, persoane terțe Banca Comercială Română din Republica Moldova și Ambasada Italiei la Chișinău, cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile,

a c o n s t a t a t :

La 30.12.2022, Ion Ivanciuc a expediat în adresa Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Fiscal de Stat, persoane terțe Banca Comercială Română din Republica Moldova și Ambasada Italiei la Chișinău, solicitînd :

- Anularea deciziei privind inițierea controlului nr.DICF-131938/10 din 10.08.2022, a Actului nr.5-718629 din 19.09.2022, Hotărîrii cu privire la asigurarea stingerii obligației fiscale nr.777/54 din 19.09.2022 și Actul de sechestru ca măsură de asigurare a stingerii obligației fiscale din 19.09.2022,
- Anularea deciziei nr.777/4577 din 10.11.2022 asupra cazului de încălcare fiscală comisă de către Ivanciuc Ion emisă de Serviciul Fiscal de Stat,
- Ridicarea sechestrului aplicat la mijloacele băneşti de la conturile bancare ale cet. Ivanciuc Ion deschise la BCR Chişinău S.A. suc. nr. 4 Mateevici şi BC MAIB S.A. sucursala Cahul,
- Încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat următoarele : prin decizia privind inițierea controlului fiscal nr.DICF-131938/10 din 10.08.2022 a Serviciului Fiscal de Stat, s-a inițiat controlul fiscal la fața locului prin metode și surse indirecte de estimare la persoana fizică Ivanciuc Ion prin control neplanificat prealabil. În calitate de temei a inițierii controlului s-a indicat Planul de control trimestrial conform riscurilor pentru perioada 01.01.2012 -31.12.2018.

Pînă la inițierea controlului fiscal, Ivanciuc Ion a prezentat Serviciului Fiscal declarații pe venit depuse la autoritățile fiscale din Italia, iar după inițierea controlului fiscal a prezentat Serviciului Fiscal extrase din conturi bancare după cum urmează :

Extras de cont bancar pe perioada 01.02.2007-24.08.2022 deschis ls Banca de Economii, filiala nr.19 Cahul, 19/001. La deschiderea contului bancar la data de 09.02.2007 de către persoana fizică Ivanciuc Ion a fost plasată suma de ***** lei la cont de depozit nr.57/6382, Favor 12 luni, pentru care se achita dobânda de către Banca de Economii, conform extraselor de cont anexate. La data de 15.02.2008

contul respectiv bancar a fost închis având un sold de ***** lei. Dobînda pentru perioada vizată a constituit ***** lei.

Extras de cont bancar pe perioada 15.02.2008-16.02.2009 deschis la Banca de Economii, filiala nr.19 Cahul, 19/001. La deschiderea contului bancar de depozit nr.26/152, Bonus Plus 12 luni, Ivanciuc Ion avea un sold de ***** lei, pentru care se achita dobîndă de către Banca de Economii conform extrasului anexat. La data de 16.02.2009 contul de depozit bancar a fost închis avînd un sold ***** lei. Dobînda pentru perioada vizată a constituit ***** lei.

Extrasul de cont bancar pe perioada 16.02.2009-22.02.2010 deschis la Banca de Economii, filiala nr.19 Cahul, 19/001. La deschiderea contului bancar de depozit nr.76/273, Econom 2007,0 12 luni, Ivanciuc Ion avea un sold de ***** lei, pentru care se achita dobîndă de către Banca de Economii conform extrasului anexat. La data de 22.02.2010 contul de depozit bancar a fost închis avînd un sold ***** lei. Dobînda pentru perioada vizată a constituit ***** lei.

Extrasul de cont bancar pe perioada 22.02.2010-24.02.2012 deschis la Banca de Economii, filiala nr.19 Cahul, 19/001. La deschiderea contului bancar de depozit nr.38/171, profit 24 luni, Ivanciuc Ion avea un sold de ***** lei, pentru care se achita dobînda de către Banca de Economii conform extrasului anexat. La data de 24.02.2012 contul de depozit bancar a fost închis avînd un sold ***** lei. Dobînda pentru perioada vizată a constituit ***** lei.

Extrasul de cont bancar pe perioada 24.02.2012-26.02.2014 deschis la Banca de Economii, filiala nr.19 Cahul, 19/001. La deschiderea contului bancar de depozit nr. 137/182, încredere 24 luni, Ivanciuc Ion avea un sold de ***** lei, pentru care se achita dobînda de către Banca de Economii conform extrasului anexat. La data de 26.02.2014 contul de depozit bancar a fost închis avînd un sold ***** lei. Dobînda pentru perioada vizată a constituit ***** lei.

Extrasul de cont bancar pe perioada 24.02.2012-26.02.2014 deschis la Banca de Economii, filiala nr.19 Cahul, 19/001. La deschiderea contului bancar de depozit nr.197/396, încredere 24 luni, Ivanciuc Ion avea un sold de *****, pentru care se achita dobîndă de către Banca de Economii conform extrasului anexat. La data de 11.10.2015 contul de depozit bancar a fost închis prin transferul mijloacelor bănești la BC Victoriabank or. Cahul. Dobînda pentru perioada vizată a constituit ***** lei.

În total dobîndă acumulată 01.02.2007 - 11.10.2015 : ***** (*****).

Extrasul de cont bancar pe perioada 16.10.2015 - 31.12.2016 deschis la BC MAIB S.A. Sucursala Cahul 756. La deschiderea contului bancar de depozit nr.*****, Ivanciuc Ion avea un sold de *****, pentru care se achita dobîndă de către BC MAIB S.A. conform extrasului anexat. Dobînda pentru perioada vizată a constituit ***** lei.

Extrasul de cont bancar pe perioada 01.01.2017 - 16.08.2022 deschis la BC MAIB S.A. Sucursala Cahul 756.

Menționează reclamantul că în urma efectuării controlului fiscal, a fost întocmit Actul nr.5-718629 din 19.09.2022 de către inspectorii Rodica Călin și Ion Cosolovschi prin care s-a analizat veniturile persoanei fizice Ivanciuc Ion pentru fiecare an separat și anume 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018. Pretinse venituri nedeclarate organului fiscal au fost depistate doar pentru anul 2012 fiind formulate următoarele concluzii: „1.De către persoana fizică Ivanciuc Ion nu a fost depusă declarația persoanei fizice cu privire la impozitul pe venit pentru anul 2012 și nu a fost achitat impozitul pe venit. Suma nedeclarată și neachitată a impozitului pe venit impozabil nedeclarat obținut de către persoana fizică în perioada anului 2012 constituie 337 350 lei. Eschivarea de la calcul și de la plata impozitului pe venit pentru perioada fiscală A/2012 în sumă de 337350 lei. Soldul de numerar posibil utilizării la data de 01.01.2019 constituie 442063 lei.

Prin Hotărîrea cu privire la asigurarea stingerii obligației fiscale nr.777/54 din 19.09.2022 și Actul de sechestru ca măsură de asigurare a stingerii obligației fiscale din 19.09.2022 a fost efectuată sechestrarea bunurilor persoanei fizice Ivanciuc Ion mijloace bănești la suma de *****lei disponibile în conturile bancare deschise la BCR Chișinău S.A. suc.nr.4 Mateevici și BC MAIB S.A. sucursala Cahul.

Prin decizia nr. 777/4577 din 10.11.2022 asupra cazului de încălcare fiscală comisă de către Ivanciuc Ion emisă de Serviciul Fiscal de Stat s-a decis: 1. De a încasa la buget suma de 337 350 lei impozitul pe venit al persoanelor fizice estimat pentru perioada fiscală A/2012; 2. A încasa la buget majorarea de întîrziere în sumă de 401 587 lei pentru neachitarea în termen a impozitului pe venit al persoanelor fizice estimat pentru perioada fiscală A/2012 în conformitate cu art.228 Cod fiscal; 3. A aplica pentru încălcarea legislației și de a încasa 269880 lei amendă pentru eschivarea de la calculul și de la plata impozitului pe venit al persoanelor fizice pentru anul 2012 conform art.261 alin.5 Cod fiscal; 200 lei amendă pentru încălcarea modului de prezenare a Declarației pentru persoane fizice cu privire la impozitul pe venit (Forma CET 15) pentru perioada fiscală A/2012 confrom art.260 alin.l Cod fiscal; 2500 lei amendă conform art.253 alin.9 Cod fiscal pentru neprezentarea pînă la inițierea controlului fiscal a Declarațiilor cu privire la proprietate.

Prin decizia nr.754/291 din 23.12.2022, Serviciul Fiscal de Stat s-a expus asupra contestației petiționarului Ivanciuc Ion împotriva Deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr.777/4577 din 10.11.2022 asupra cazului de încălcare fiscală comisă de către Ivanciuc Ion și a decis: „1. A suspenda executarea Deciziei nr.777/4577 din 10.11.2022 emisă de Direcția Generală Control”2. Direcția Generală Control va efectua un control fiscal repetat la cet. Ivanciuc Ion”.

Cu privire la motivele de anularea a actelor administrative prin care s-a dispus asigurarea executării stingerii obligației fiscale, invocă reclamantul că consideră Actul nr.5-718629 din 19.09.2022, Hotărîrea cu privire la asigurarea stingerii obligației fiscale nr.777/54 din 19.09.2022 și Actul de sechestru ca măsură de asigurare a stingerii obligației fiscale din 19.09.2022 vădit ilegale și care urmează a fi anulate din considerentele ce urmează.

Art 133 alin.2 lit.f) Cod fiscal stipulează că: „(2) în realizarea funcțiilor sale, Serviciul Fiscal de Stat are următoarele atribuții în domeniul administrării fiscale: 7) aplică, de sine stătător sau prin entitățile abilitate, modalitățile de executare silită și măsurile de asigurare a stingerii obligației fiscale și a altor plăți la bugetul public național potrivit legii”. Art. 134 alin.(l) pct.8 Cod fiscal stipulează că: „ (1) Serviciul Fiscal de Stat și funcționarii fiscali, în cadrul acțiunilor de exercitare a funcției, au următoarele drepturi: 8) să constate încălcările legislației fiscale și să aplice măsurile de asigurare, de executare silită a stingerii obligației fiscale și de răspundere prevăzute de legislație”. Potrivit art.227 Cod fiscal: „(1) Stingerea obligațiilor fiscale se asigură prin aplicarea de către Serviciul Fiscal de Stat sau alt organ abilitat majorării de întîrziere (penalității) la impozite și taxe, prin suspendarea operațiunilor la conturile bancare și/sau conturile de plăți, cu excepția celor de la conturile de credit și provizorii (de acumulare a mijloacelor financiare pentru formarea sau majorarea capitalului social), prin sechestrarea bunurilor și prin alte măsuri prevăzute de prezentul titlu și de actele normative adoptate în conformitate cu acesta. (2) Stingerea obligației fiscale poate fi garantată prin gaj legal și convențional, în conformitate cu legislația cu privire la gaj. (3) În cazul trecerii frontierei vamale și/sau al plasării mărfurilor în regim vamal, se aplică măsuri de asigurare a stingerii obligațiilor fiscale în conformitate cu legislația vamală”. Conform art.230 Cod fiscal: „ Sechestrarea bunurilor ca măsură de asigurare a plății impozitelor, taxelor și/sau amenzilor se exercită în modul și în condițiile prevăzute la capitolul 9”.

Conform pct.2 subpct.4 din Ordinul nr.379 din 15.03.2017 privind aprobarea formularelor cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a stingerii obligațiilor fiscale: „ 2. Serviciul Fiscal de Stat este

în drept să aplice măsuri de asigurare a stingerii obligației fiscale, prin întocmirea formularelor aprobate la pct. 1 din prezentul ordin, în cazurile: 4) efectuării controlului fiscal la contribuabil odată cu emiterea actului de control și existenței suspiciunii că bunurile contribuabilului sau debitorului(ilor) acestuia pot fi înstrăinate pînă la emiterea deciziei asupra cazului. 2[1] La întocmirea hotarîrilor menționate la pct. 1 subpct. 1) - 14), 4) și 5), se va indica în mod obligatoriu motivarea. 3. Aplicarea sechestrului ca măsură de asigurare pe bunurile debitorului(ilor) conform pct. 2 subpct. 4) și subpct. 1) se va efectua de către organul fiscal numai în cazul în care datoriile debitoare au devenit scadente, fapt confirmat în baza constatărilor efectuate de Serviciul Fiscal de Stat". Contrar acestei obligații legale de motivare a actelor administrative de aplicare a sechestrului constată reclamantul că Serviciul Fiscal nu și-a executat obligația de motivare a actului de sechestru.

De asemenea, conform art.118 Cod administrativ: „(1) Motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii. (2) Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: a) motivarea în drept - temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; b) motivarea în fapt - oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul; c) în cazul actelor administrative defavorabile - o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc. (3) Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia". Cu titlu general, în Hotărîrea cu privire la asigurarea stingerii obligației fiscale nr.777/54 din 19.09.2022 se face trimitere la pretinse amenzi, sancțiuni și/sau majorări de întîrziere (penalitate) însă fără a fi efectuat un calcul concret al acestora cu indicarea tipului - amendă, penalitate etc. Același lucru este vizibil și în decizia de sancționare a Serviciului Fiscal din 10.11.2022.

De asemenea, Hotărîrea cu privire la asigurarea stingerii obligației fiscale nr.777/54 din 19.09.2022 conține o singură frază legată de motivare și anume: „ ținînd cont de riscul existent că contribuabilul va înregistra obligații la buget pe care nu le va onora...". În Actul de sechestru ca măsură de asigurare a stingerii obligației fiscale din 19.09.2022 nu este indicată absolut nici o argumentare în fapt și în drept susținută cu probe concludente din care ar rezulta o bănuială rezonabilă că Ivanciuc Ion ar putea să se eschiveze de la executarea obligațiilor fiscale. Totodată Serviciului Fiscal de Stat i-au fost prezentate probe că mijloacele bănești de la conturile bancare ale reclamantului Ivanciuc Ion se află permanent la conturi de depozit bancar pentru care se achită dobîndă și care constituie mijloace de existență. Fiind în cunoștință de cauză că mijloacele bănești puse sub sechestru vor duce la pierderea dobînzii din contractul de depozit, Serviciul Fiscal de Stat în mod intenționat a aplicat sechestru pe suma de ***** lei cu scopul de privare de mijloace de existență pe timp de iarnă și în perioadă de criză economică în Republica Moldova din cauza războiului. Concomitent Ivanciuc Ion dispune de casă de locuit cu teren aferent în mun. Cahul și Serviciul Fiscal de Stat putea în vederea evitării cauzării unui prejudiciu să aplice sechestru pe bunul imobil și eventual automobil, și nu pe conturile bancare de care este legată întreținerea familiei lui Ivanciuc Ion.

Mai menționează reclamantul că nici pînă la aplicarea sechestrului și nici după aplicarea sechestrului, Ivanciuc Ion nu a ridicat careva sume bănești de la Banca Comercială Română deși a avut

posibilitatea să facă acest lucru întrucît sechestrul a fost aplicat doar în limita sumei de 1 003 000 lei, iar la contul bancar se află circa 2 mln de lei.

Cu referire la motivele de anulare a actelor administrative asupra cazului de încălcare fiscală, susține reclamantul că de către inspectorii fiscali Rodica Călin și Ion Cosolovschi nu a fost luat în considerație faptul că sumele bănești care sunt proprietatea lui Ivanciuc Ion au fost plasate pentru prima dată la conturile bancare de depozit ale Băncii de Economii în anul 2007, și nicidecum în anul 2012 cum se descrie în Actul de control nr.5-718629 din 19.09.2022. Din data de 01.02.2007 pînă la data de 24.02.2012, Ivanciuc Ion a acumulat o dobîndă achitată de către Banca de Economii în sumă totală de circa ***** lei (pct.2 lit.a-d din prezenta cerere). Contrar acestor fapte atît de evidente, în pct. 17 din Actul de control nr.5-718629 din 19.09.2022 (A/2012) inspectorii Rodica Călin și Cosolovschi Ion constată niște chestii lipsite de orice raționament juridic elementar, și anume că Ivanciuc Ion în anul 2012 are o sumă de *****lei pentru care nu este confirmată proveniența banilor. Cu toate acestea, inspectorii Rodica Călin și Cosolovschi Ion aveau la dispoziție în momentul efectuării controlului toate extrasele bancare sus menționate, din care rezultă clar că banii au fost plasați de Ivanciuc Ion la conturile bancare încă din anul 2007 și s-au aflat neîntrerupt la conturile bancare ale Băncii de Economii și BC MAI B S.A. Aceiași concluzie aberativă se regăsește și în decizia de sancționare din 10.11.2022.

Mai invocă reclamantul că contrar informației prezentate de către Ivanciuc Ion, inspectorii Rodica Călin și Cosolovschi Ion în mod vădit intenționat au trecut cu vederea faptul că din pretinsa sumă pentru anul 2012 de ***** lei, suma de bază de ***** lei provin din anul 2007, iar restul sumei reprezintă dobîndă legală neimpozabilă despre care inspectorii recunosc în pct. 16 din Actul de control nr.5- 718629 din 19.09.2022 (A/2012).

Nu au luat în calcul inspectorii fiscali Rodica Călin și Cosolovschi Ion declarațiile pe venit prezentate în limba italiană pentru perioada 2003-2005 pe motiv că acestea nu sunt traduse din limba italiană, deși Codul fiscal nu prevede obligația contribuabilului de a traduce acte din care rezultă achitarea impozitului pe venit. Tot pe aceiași logică, nu este clar cine a tradus inspectorilor Rodica Călin și Cosolovschi Ion pretinsul răspuns a Agenției de venituri din Italia în care se indică că, pe baza elementelor disponibile din registrul fiscal nu poate confirma că persoana fizică Ivanciuc Ion ar fi primit venituri de la companiile italiene indicate în solicitare, ținînd cont și de aceea că una dintre entitățile implicate și-a încetat activitatea în 2008. Acest pretins răspuns al Agenției de Venituri din Italia nu a fost prezentat lui Ivanciuc Ion pentru a oferi posibilitatea de a oferi explicații vis-a-vis de acest răspuns. Tot inspectorii Rodica Călin și Cosolovschi Ion prin decizia de inițiere a controlului și alte acte înmînate cet. Ivanciuc Ion nu au solicitat expres informații despre obiectul concret al controlului în privința cărora există dubiul nedeclarării, și anume mijloacele bănești de la conturile bancare.

Prin Hotărîrea cu privire la asigurarea stingerii obligației fiscale nr.777/54 din 19.09.2022 și Actul de sechestru ca măsură de asigurare a stingerii obligației fiscale din 19.09.2022 a fost efectuată sechestrarea bunurilor persoanei fizice Ivanciuc Ion, mijloace bănești la suma de ***** lei disponibile în conturile bancare deschise la BCR Chișinău S.A. suc.nr.4 Mateevici și BC MAIB S.A. sucursala Cahul. Nu este clar cum șeful direcției Generale Control al Serviciului Fiscal a ajuns la suma de ***** lei, în condițiile în care Actul nr.5-718629 din 19.09.2022 prevede o pretinsă sumă de 337350 lei în calitate de impozit pe venit neachitat. Conform art.118 Cod administrativ: „ (1) Motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea

trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii. (2) Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: a) motivarea în drept - temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; b) motivarea în fapt - oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul; c) în cazul actelor administrative defavorabile - o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc. (3) Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează „legalitatea acestuia". Cu titlu general în Hotărîrea cu privire la asigurarea stingerii obligației fiscale nr.777/54 din 19.09.2022 se face trimitere la pretinse amenzi, sancțiuni și/sau majorări de „ întîrziere (penalitate) însă fără a fi efectuat un calcul concret al acestora cu indicarea tipului -amendă, penalitate etc. Același lucru este vizibil și în decizia de sancționare a Serviciului Fiscal din 10.11.2022. Din cauza aplicării sechestrului nejustificat și vădit ilegal, Ivanciuc Ion a fost nevoit să se deplaseze în Republica Italiană și să obțină aceiași informație pe care din motive neclare nu a putut să o obțină inspectorii Rodica Călin și Cosolovschii Ion tot din Republica Italiană.

Potrivit Extrasului din Contul de Pensii emis la data de 07.10.2022 de către Institutul Național de Asigurări Sociale, se confirmă că Ivanciuc Ion, născut în Moldova, codfiscal ***** a obținut venituri în perioada 10.06.2002 - 31.12.2005 în sumă totală de *****euro (o*****).

Conform Acordului încheiat între Guvernul Republicii Moldova și Guvernul Republicii Italiene privind asistența judiciară și recunoașterea și executarea hotărîrilor în materie civilă încheiat la Roma la 07.12.2006: „art.6 în scopul aplicării prezentului Acord, actele, documentele și traducerile, în original sau copie autentică, sunt scutite de orice formă de legalizare". Astfel, în decizia din 10.11.2022 emisă de Serviciul Fiscal de Stat nu se regăsește nici o argumentare despre respingerea Extrasului din Contul de Pensii emis la data de 07.10.2022 de către Institutul Național de Asigurări Sociale.

Conform cursului valutar al Băncii Naționale a Moldovei suma de 87153 euro la data plasării la contul bancar la 01.02.2007 constituia ***** lei, iar Ivanciuc Ion a plasat la contul bancar suma de ***** lei, deci careva divergențe în acest sens nu există.

Conform art. 13 Cod fiscal (în redacția anului 2008): „(1) Subiecți ai impunerii sînt persoanele juridice și fizice, cu excepția societăților specificate la art.5 pct.9), care pe parcursul perioadei fiscale obțin venit din orice surse aflate în Republica Moldova, precum și persoanele juridice care obțin venit din orice surse aflate în afara Republicii Moldova și persoanele fizice care obțin venit investițional și financiar din surse aflate în afara Republicii Moldova. (2) Subiecții impunerii sînt obligați să declare venitul brut obținut din toate sursele".

Potrivit art.14 Cod fiscal: „(1) Obiect al impunerii este venitul brut, inclusiv facilitățile acordate de patron, obținut de persoanele juridice sau fizice din toate sursele aflate în Republica Moldova, precum și venitul obținut de persoanele juridice din orice surse aflate în afara Republicii Moldova și venitul investițional și financiar obținut de persoanele fizice din surse aflate în afara Republicii Moldova, cu excepția deducerilor și scutirilor la care au dreptul aceste persoane. (2) Sursele de venit sînt stabilite în cap.2 și 11. (3) Prin derogare de la prevederile alin.(l) și (2) ale prezentului articol, obiect al impunerii pentru cîștigurile și veniturile specificate la art.901 alin.(l) și (3) este exclusiv acest cîștig și/sau venit". Din normele legale citate mai sus rezultă că în Republica Moldova este impozabil doar venitul obținut în Republica Moldova din orice surse, iar venitul obținut în străinate se impozitează doar dacă este venit investițional și financiar.

Nu este clar de ce Serviciul Fiscal elementar nu ține cont de aceste chestii.

Prin decizia de sancționare din 10.11.2022 s-au aplicat cu efect retroactiv prevederile Codului fiscal. Din extrasele de cont bancar prezentate Serviciului Fiscal, rezultă că suma bănească în mărime de ***** a apărut pentru prima oară la 01.02.2007, respectiv, inspectorii fiscali au aplicat prevederi din Codul fiscal care erau în vigoare în anul 2012 la sume bănești înregistrate la contul bancar din anul 2007. Or, după logica Serviciului Fiscal de Stat sumele bănești puse la cont bancar în anul 2007, urmau a fi declarate pînă la 31.03.2008. În acest caz, pretinsa încălcare identificată de Serviciul Fiscal de Stat, s-a consumat la 31.03.2008, și urmau a fi aplicate prevederile Codului fiscal în redacția anului 2008. Or, alte mijloace bănești decît cele existente la conturile bancare nu sunt puse în discuție. Cu toate acestea, Serviciul Fiscal aplică prevederile Codului fiscal în redacția anului 2012 la venituri obținute legal în străinătate pînă în anul 2007, care conform legii nici nu se impozitează, întrucît nu au fost obținute în Republica Moldova.

În pct. 16 din decizia de sancționare din 10.11.2022 Serviciul Fiscal menționează despre surse legale de proveniență a mijloacelor bănești cu referire la dobînda din contractele de depozit pentru anii 2013-2018, însă din motive necunoscute nu se expune asupra alegațiilor petiționarului Ivanciuc Ion despre achitarea de către bănci a dobînzilor din 2007-2012 în sumă de peste 1 milion de lei. Or, se invocă un venit impozabil la situația anului 2012 în sumă de ***** neconfirmat documentar din punct de vedere a proveniență mijloacelor bănești. Este evident că aceste aspecte în mod intenționat sunt trecute cu vederea deși s-au invocat expres în dezacordul expus în scris de Ivanciuc Ion.

Reieșind din cele expuse mai sus, solicită reclamantul admiterea acțiunii.

Pîrîtul, Serviciul Fiscal de Stat, la 06.03.2023 a prezentat prin intermediul Secției evidență și documentare procesuală a Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani), referința asupra prezentei cereri de chemare în judecată, prin care a solicitat declararea acțiunii ca inadmisibilă în temeiul prevederilor art.207 alin.(2) lit.d), e) Cod administrativ (f.d.129-130).

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 18.11.2024, acțiunea înaintată de către Ivanciuc Ion împotriva Serviciului Fiscal de Stat, persoane terțe Banca Comercială Română din Republica Moldova și Ambasada Italiei la Chișinău, cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile – Hotărîrea cu privire la asigurarea stingerii obligaţiei fiscale nr.777/54 din 19.09.2022 şi Actul de sechestru ca măsură de asigurare a stingerii obligaţiei fiscale din 19.09.2022, a fost declarată inadmisibilă (f.d.153-155).

Prin dispozitivul hotărîrii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 18.11.2024, acțiunea de contencios administrativ înaintată de către Ion Ivanciuc împotriva Serviciului Fiscal de Stat, persoane terțe Banca Comercială Română din Republica Moldova și Ambasada Italiei la Chișinău, cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile – decizia nr.777/4577 din 10.11.2022 asupra cazului de încălcare fiscală, decizia nr.754/291 din 23.12.2022 pe marginea contestației, și compensarea cheltuielilor de judecată, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată (f.d.156).

La 06.12.2024, reclamantul Ivanciu Ion a depus recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 18.11.2024 (f.d.160), iar prin decizia Curții de Apel Centru din 20.02.2025 a fost anulată încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 18.11.2024, cu restituirea cauzei în Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani), în același complet de judecată (f.d. 180-187).

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 24.06.2025, a fost admisă

cererea BC „Victoriabank” privind înlocuirea părții în proces, dat fiind faptul că în urma procesului de reorganizare prin fuziune, BCR Chișinău SA a fost absorbită de către BC „Victorianabk” SA.

În ședința de judecată de examinare şi soluţionare în fond a acţiunii, reclamantul Ivanciuc Ion și reprezentantul său, Maxim Todorov, nu s-au prezentat, fiind citați legal, instanța în temeiul art. 218 Cod administrativ, constatînd posibilă examinarea în lipsă.

Reprezentantul pîrîtului, Serviciul Fiscal de Stat, Dormenco Ion, în ședința de judecată a solicitat respingerea acțiunii în partea cerințelor care au fost anulate prin decizia Curții de Apel și restituite spre judecare.

Reprezentantul persoanei terțe BC „Victoriabank” în ședința de judecată nu s-a prezentat, însă prin referința prezentată, a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, și instanța în temeiul art. 218 Cod administrativ, a considerat posibilă examinarea în lipsă.

Reprezentantul persoanei terțe Ambasada Italiei la Chișinău, în ședința de judecată nu s-a prezentat, și instanța în temeiul art. 218 Cod administrativ, a considerat posibilă examinarea în lipsă.

Examinînd cererea de chemare în judecată, audiind explicațiile părților, cercetînd probele anexate la dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, studiind normele legii aplicabile, instanţa de judecată conchide că aceasta este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, din următoarele considerente.

În privința admisibilității acțiunii în contenciosul administrativ instanța de judecată reține următoarele.

Conform art. 20 Cod Administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod. În sensul respectiv, art. 189 alin. (1) din Codul administrativ prevede că, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.

Astfel, instanța reţine că, admisibilitatea acţiunii în contencios administrativ este condiţionată inter/alia de revendicarea de către reclamant a încălcării unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice. La caz, aceste condiţii de încălcare a dreptului vătămat prin activitatea administrativă a Serviciului Fiscal de Stat este întrunit şi în conformitate cu art. 39 din Codul administrativ – accesul liber la justiție.

Conform art. 5 Cod Administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale şi normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum şi a operaţiunilor administrative realizate de autorităţile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii şi se aplică nemijlocit legea.

Astfel, Hotărîrea cu privire la asigurarea stingerii obligaţiei fiscale nr.777/54 din 19.09.2022, Actul de sechestru ca măsură de asigurare a stingerii obligaţiei fiscale din 19.09.2022, precum și decizia nr.754/251 din 17.11.2022 adoptată în procedura prealabilă, constituie în sine act administrative individual defavorabile pentru reclamant.

Or, conform art. 10 alin. (1) Cod Administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Art. 11 alin. (1) lit. a) Cod Administrativ prevede că, actul administrativ individual defavorabil este actul care impune destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Conform art. 17 Cod Administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art. 206 Cod Administrativ, (1) O acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru : a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare).

Conform art. 208 Cod Administrativ, (1) Până la înaintarea acţiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepţiile prevăzute de lege.

Cu referire la respectarea procedurii prealabile și termenul de înaintare a acțiunii în instanța de judecată, se reține că Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 18.11.2024, acțiunea înaintată de către Ivanciuc Ion împotriva Serviciului Fiscal de Stat, persoane terțe Banca Comercială Română din Republica Moldova și Ambasada Italiei la Chișinău, cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile – Hotărîrea cu privire la asigurarea stingerii obligaţiei fiscale nr.777/54 din 19.09.2022 şi Actul de sechestru ca măsură de asigurare a stingerii obligaţiei fiscale din 19.09.2022, a fost declarată inadmisibilă (f.d.153-155) iar prin decizia Curții de Apel Centru din 20.02.2025 a fost anulată încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 18.11.2024, cu restituirea cauzei în Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani), în același complet de judecată (f.d. 180-187).

Respectiv, instanța va examina fondul cauzei

În privința temeiniciei acțiunii în contenciosul administrativ instanța de judecată reține următoarele.

Materialele cauzei denotă că, prin ordinul Serviciului Fiscal de Stat nr.387 din 07.07.2021 Cu privire la aprobarea planului de controale fiscale pentru trimestrul III anul 2021, a fost aprobată lista persoanelor fizice incluși în planul de controale fiscale prin utilizarea metodelor și surselor indirecte de estimare a venitului impozabil, conform prevederilor art.11^1 Titlul V din Codul Fiscal, pentru trimestrul III anul 2021, conform anexelor la prezentul Ordin, în care a fost vizat și reclamantul Ivanciuc Ion (f.3-1, vol.I din dosarul administrativ).

Prin decizia Serviciului Fiscal de Stat nr.DICF-131938/10 din 10.08.2022 s-a inițiat controlul fiscal în privința contribuabilului Ivanciuc Ion de către Direcția generală control, la fața locului, prin metode și surse indirecte de estimare la persoane fizice, în temeiul planului de control trimestrial conform riscurilor pentru perioada ce urmează a fi supuse controlului de la 01.01.2012-31.12.2018 (f.187, vol.I din dosarul administrativ).

În rezultatul controlului fiscal efectuat a fost întocmit actul de control fiscal nr. 5-718629 din 19.09.2022, prelungit pe blanchetele nr.5-718630, 5-718631 și 5-718632, prin care s-a stabilit: În rezultatul efectuării controlului fiscal prin metoda verificării tematice cu aplicarea metodelor indirecte de estimare a venitului impozabil, al corectitudinii calculării, declarării și achitării impozitului pe venit al persoanei fizice Ivanciuc Ion, pentru perioadele fiscale A/2012-A/2018 s-au stabilit următoarele:

1.De către persoana fizică Ivanciuc Ion nu a fost depusă declarația persoanei fizice cu privire la impozitul pe venit pentru anul 2012 și nu a fost achitat impozitul pe venit. Suma nedeclarată și neachitată a impozitului pe venitul impozabil nedeclarat obținut de către persoana fizică în perioada anului 2012 constituie 337350 lei.

2. Eschivarea de la calculul și de la plata impozitul pe venit pentru perioada fiscală A/2012 în sumă de 337350 lei.

3. Soldul de numerar posibil utilizări la data 01.01.2019 constituie 442063 lei (f.205-188, vol.I din dosarul aministrativ).

Prin Hotărîrea nr.777/54 din 19.09.2022 cu privire la asigurarea stingerii obligației fiscale în temeiul pct.2 subpct.4) din Ordinul IFPS nr.379/2017, șeful adjunct al Direcției generale control, cu participarea dnei Olga Ispas șef al Direcției control post operațional nr.4, examinând situația la data de 19.09.2022 a persoanei fizice IVANCIUC ION, în scopul asigurării stingerii obligației fiscale în sumă de ***** lei, reflectate în actul de control fiscal nr. 5-718629, prelungit pe blanchetele nr. 5- 718630, 5-718631, 5-718632 din 19.09.2022, inclusiv a celor ce sunt pasibile a fi aplicate sub formă de amendă, sancțiune și/sau majorare de întârziere (penalitate) și indisponibilizării bunurilor contribuabilului în perioada controlului fiscal și examinării rezultatelor controlului fiscal, ținând cont de riscul existent că contribuabilul va înregistra obligații față de buget pe care nu le va onora, în temeiul art. 133 alin.(2) pct.7), art. 134 alin.(l) pct.8), art.227 și art.230 din Codul fiscal și pct.2 subpct.4) din Ordinul IFPS nr.379 din 15.012017, a hotărît: 1. Se aplică sechestru pe bunurile sub formă de mijloace financiare ale persoanei fizice IVANCIUC ION, în sumă de ***** lei (*****), disponibile în conturile bancare:***** deschise la BCR Chișinău SA, suc.nr.4 Mateevici și ***** deschis la BC MAIB SA, sucursala Cahul (f. 208 din dosarul administrativ, vol.I).

Potrivit actului de sechestru ca măsură de asigurare a stingerii obligației fiscale din 19.09.2022 s-a instituit sechestru asupra bunurilor imobile sub formă de mijloace financiare incluse în lista bunurilor sechestrate, în sumă de ***** lei, disponibile în conturile bancare deschise la: BCR Chișinău S.A. suc.Mateevici și BC „MAIB" S.A. sucursala Cahul (f.d.13).

La 27.10.2022, reclamantul a expediat cerere prealabilă la Serviciul Fiscal de Stat prin care a solicitat anularea deciziei privind inițierea controlului DICF-131938/10 din 10.08.2022, a Actului nr. 5-718629 din 19.09.2022, Hotărîrii cu privire a asigurarea stingerii obligației fiscale nr.777/54 din 19.09.2022, actului de sechestru ca măsură de asigurare a stingerii obligației fiscale din 19.09.2022, ridicarea sechestrului aplicat pe mijloacele bănești de pe conturile bancare (f.213-212, vol.I din dosarul administrativ).

Prin decizia nr.754/251 din 17.11.2022 pe marginea contestației împotriva Hotărîrii nr.777/54 din 19.09.2022 cu privire la asigurarea stingerii obligației fiscale, Actului de sechestru ca măsură de asigurare a stingerii obligației fiscale din 19.09.2022, emise de Direcția generală control, Serviciul Fiscal de Stat a decis: I.A respinge contestația depusă de reclamant și a menține Hotărîrea nr.777/54 din 19.09.2022 cu privire la asigurarea stingerii obligației fiscale a contribuabilului, emisă de Direcția Gnerală Control (f.d.28 verso-29).

În rezultatul examinării actului de control fiscal nr. 5-718629, prelungit pe blanchetele nr.5-718630, 5-718631 și 5-718632 și dezacordul reclamantului din 27.10.2022, Serviciul Fiscal de Stat a emis decizia nr.777/4577 din 10.11.2022 asupra cazului de încălcare fiscală comisă de către Ivanciuc Ion, prin care, în conformitate cu prevederile art. 133 alin. (2) pct. 10) și art. 241 din Codul fiscal, s-a decis :

1. A încasa la buget:

- 337 350 lei, impozitul pe venit al persoanelor fizice estimat pentru perioada fiscală A/2012, care urmează de transferat la codul IBAN: MD44TRGAAA11112117010000, beneficiar: Ministerul Finanțelor - Trezoreria de Stat, cod fiscal 1006601000037.

2. A încasa la buget majorare de întârziere (penalitate):

- 401 587 lei, pentru neachitarea în termen a impozitului pe venit al persoanelor fizice estimat pentru perioada fiscală A/2012 în conformitate cu art.228 al Codului fiscal, care urmează de transferat la

codul IB AN: MD44TRGAAA11112117010000, beneficiar - Ministerul Finanțelor- Trezoreria de Stat, cod fiscal 1006601000037.

3. A aplica pentru încălcarea legislației și a încasa la codul IBAN: MD62TRGAAA14332117010000, beneficiar - Ministerul Finanțelor-Trezoreria de Stat, cod fiscal 1006601000037:

-269880 lei (337 350 lei x 80%), amendă pentru eschivarea de la calculul și de la plata impozitului pe venit al persoanelor fizice pentru anul 2012, conform art.261 alin.(5) din Codul fiscal;

-200 lei, amendă pentru încălcarea modului de prezentare a Declarației persoanei fizice cu privire la impozitul pe venit (Forma CET15) pentru perioada fiscală A/2012 conform art.260 alin.(l) din Codul fiscal, (1 caz x 200 lei, dar nu mai mult de 2000 lei);

-2 500 lei - amendă conform art.253 alin.(9) din Codul fiscal, pentru neprezentarea pînă la inițierea controlului fiscal a Declarațiilor cu privire la proprietate (f.d.31 verso-33, f.226-224, vol.I din dosarul administrativ).

La 22.11.2022 reclamantul a expediat Serviciului Fiscal de Stat cerere prealabilă, potrivit căreia a solicitat anularea deciziei privind inițierea controlului DICF-131938/10 din 10.08.2022, a Actului nr. 5-718629 din 19.09.2022, Hotărîrii cu privire a asigurarea stingerii obligației fiscale nr.777/54 din 19.09.2022, actului de sechestru ca măsură de asigurare a stingerii obligației fiscale din 19.09.2022; anularea deciziei nr.777/4577 din 10.11.2022 asupra cazului de încălcare fiscală comisă de către Ivanciuc Ion emisă de Serviciul Fiscal de Stat, suspendarea executării actelor menționate și ridicarea sechestrului aplicat pe mijloacele bănești de pe conturile bancare (f.60-58, vol.II din dosarul administrativ).

Prin decizia Serviciului Fiscal de Stat nr.26-24-10/116768 din 24.11.2022, cererea reclamantului privind suspendarea executării actelor contestate, a fost respinsă (f.61, vol.II din dosarul administrativ).

Potrivit actului de sechestru ca măsură de asigurare a stingerii obligației fiscale din 15.11.2022 s-a instituit sechestru asupra bunurilor imobile sub formă de mijloace financiare incluse în lista bunurilor sechestrate, în sumă de ***** lei, disponibile în conturile bancare deschise la: BCR Chișinău S.A. suc.Mateevici și BC „MAIB" S.A. sucursala Cahul (f.d.230, vol.I din dosarul administrativ).

Prin Hotărîrea nr.777/68 din 15.11.2022 cu privire la asigurarea stingerii obligației fiscale în temeiul pct.2 subpct.p.1) din Ordinul IFPS nr.379/2017, Direcția Generală Control a Serviciului Fiscal de Stat, a hotărît: 1. Se aplică sechestru pe bunurile sub formă de mijloace financiare ale persoanei fizice IVANCIUC ION, în sumă de ***** lei ***** lei), disponibile în conturile bancare: ***** deschise la BCR Chișinău SA, suc.nr.4 Mateevici și ***** deschis la BC MAIB SA, sucursala Cahul (f. 231 din dosarul administrativ, vol.I).

Prin Hotărîrea Direcției Generală Control a Serviciului Fiscal de Stat nr.777/83 din 30.12.2022, s-a hotărît:

1.Se ridică sechestru asupra bunurilor sub formă de mijloace bănești în sumă de ***** lei ***** lei).

Conform Hotărârii cu privire la executarea silită a obligației fiscale seria AH nr.0047772 din 19.12.2022 de către Direcția generală recuperare creanțe a fost aplicat sechestrul pe bunurile persoanei fizice Ion IVANCIUC (f.234, vol.I din dosarul administrativ).

Nefiind de acord cu actele emise de Serviciul Fiscal de Stat, la 04.01.2023 reclamantul s-a adresat cu prezenta acțiune prin care a solicitat: anularea decizie privind inițierea controlului nr.DICF-131938/10 din 10.08.2022; Actului nr.5-718629 din 19.09.2022; Hotărîrii cu privire la asigurarea stingerii obligației fiscale nr.777/54 din 19.09.2022; Actul de sechestru ca măsură de asigurare a stingerii obligației fiscale

din 19.09.2022; deciziei nr.777/4577 din 10.11.2022 asupra cazului de încălcare fiscală comisă de către Ivanciuc Ion emisă de Serviciul Fiscal de Stat (f.d.5-9).

Relevante speței sunt următoarele prevederi ale Codului Fiscal.

Articolul 8. Drepturile şi obligaţiile contribuabilului (în redacția Legii la momentul efectuării controlului și emiterii actului contestat).

(2) Contribuabilul este obligat :

d) să prezinte informaţii veridice despre veniturile rezultate din orice activitate de întreprinzător, precum şi despre alte obiecte ale impunerii;

e) să achite la buget, la timp şi integral, ţinînd cont de prevederile art.7 alin.(5), sumele calculate ale impozitelor şi taxelor, asigurînd exactitatea şi veridicitatea dărilor de seamă fiscale prezentate;

Reieșind din prevederile art.134 alin.(1) al Codului fiscal (în redacția Legii la momentul efectuării controlului și emiterii actului contestat), Serviciul Fiscal de Stat şi funcționarii fiscali, în cadrul acțiunilor de exercitare a funcției, au următoarele drepturi : 1) să efectueze controale asupra modului în care contribuabilii, serviciile de colectare a impozitelor şi taxelor locale, alte persoane respectă legislaţia fiscală;

2) să ceară şi să primească gratuit de la orice persoană informaţii, date, documente necesare pentru exercitarea atribuţiilor în limitele funcţionale, cu excepţia informaţiilor care constituie secret de stat, precum şi copiile de pe ele, dacă acestea se anexează la actul de control, de asemenea să ceară explicaţiile şi informaţiile de rigoare asupra problemelor identificate în procesul exercitării atribuţiilor;

8) să constate încălcările legislaţiei fiscale şi să aplice măsurile de asigurare, de executare silită a stingerii obligaţiei fiscale şi de răspundere prevăzute de legislaţie;

12) să utilizeze metode şi surse directe şi indirecte la estimarea obiectelor impozabile şi la calcularea impozitelor şi taxelor;

În corespundere cu prevederile art.216 alin.(1) din Codul fiscal (în vigoare la momentul emiterii actului de control), (1) Controlul fiscal la faţa locului are drept scop verificarea respectării legislaţiei fiscale de contribuabil sau de o altă persoană supusă controlului, care se efectuează la locurile aflării acestora de către funcţionarii fiscali sau de persoane cu funcţie de răspundere ale altor organe cu atribuţii de administrare fiscală. În cazul în care contribuabilul sau o altă persoană supusă controlului nu dispune de sediu sau de oficiu ori sediul lui se află la domiciliu, în alte cazuri cînd nu există condiţii adecvate de lucru, controlul fiscal menţionat se efectuează la oficiul organului care exercită controlul fiscal, cu respectarea tuturor prevederilor art.145 alin.(2)-(6), inclusiv cu întocmirea obligatorie a unui act de ridicare de la contribuabil a documentelor necesare.

(2) Controlul fiscal la faţa locului poate fi efectuat numai în temeiul unei decizii scrise a conducerii organului care exercită controlul. Necesitatea efectuării verificării prin contrapunere la unele persoane cu care contribuabilul supus controlului are sau a avut raporturi economice şi financiare, pentru a se constata autenticitatea acestora, se determină, de sine stătător, de către funcţionarul fiscal sau altă persoană cu funcţie de răspundere care efectuează controlul.

(3) Controlul fiscal la faţa locului referitor la un contribuabil poate cuprinde atît unul, cît şi mai multe tipuri de impozite şi taxe. În cursul unui an calendaristic se admite efectuarea unui singur control fiscal la faţa locului pe unele şi aceleaşi tipuri de impozite şi taxe pentru una şi aceeaşi perioadă fiscală. Această restricţie nu se extinde asupra cazurilor cînd controlul fiscal la faţa locului se efectuează în legătură cu reorganizarea sau lichidarea contribuabilului; cînd după efectuarea controlului se depistează semne de încălcări fiscale; cînd acesta este o verificare prin contrapunere; cînd controlul ţine de activitatea posturilor fiscale; cînd controlul se efectuează la solicitarea organelor de drept şi a celor

prevăzute la art.131 alin.(5) sau în legătură cu auditul activităţii Serviciului Fiscal de Stat de către organul ierarhic superior; cînd necesitatea controlului a apărut în urma examinării cazului cu privire la încălcarea fiscală sau în urma examinării contestaţiei.

(4) Durata unui control fiscal la faţa locului nu trebuie să depăşească două luni calendaristice. În cazuri excepţionale, conducerea organului care exercită controlul fiscal poate să decidă prelungirea duratei în cauză cu cel mult 3 luni calendaristice sau să sisteze controlul. Perioada sistării controlului şi prezentării documentelor nu se include în durata efectuării controlului, ultima fiind calculată din ziua începerii lui pînă la ziua semnării actului respectiv, inclusiv.

(5) La finalizarea controlului fiscal la faţa locului, se întocmeşte un act de control fiscal. La posturile fiscale, actul de control fiscal se va întocmi numai în caz de depistare a încălcării legislaţiei fiscale. În cazul depistării vreunei încălcări fiscale, organul care exercită controlul ia decizia corespunzătoare. Prin derogare de la prevederile prezentului alineat, dacă încălcarea fiscală se depistează de către serviciul de colectare a impozitelor şi taxelor locale, decizia respectivă se emite de Serviciul Fiscal de Stat, cu respectarea prevederilor de la art.159 alin. (2).

(6) Actul de control fiscal este un document întocmit de funcţionarul fiscal sau altă persoană cu funcţie de răspundere a organului care exercită controlul, în care se consemnează rezultatele controlului fiscal. În act se va descrie obiectiv, clar şi exact încălcarea legislaţiei fiscale şi/sau a modului de evidenţă a obiectelor impunerii, cu referire la documentele de evidenţă respective şi la alte materiale, indicîndu-se actele normative încălcate. În act va fi reflectată fiecare perioadă fiscală în parte, specificîndu-se încălcările fiscale depistate în ea.

Prin prisma art. 6 alin. (1) Cod fiscal, impozitul este o plată obligatorie cu titlu gratuit, care nu ţine de efectuarea unor acţiuni determinate şi concrete de către organul împuternicit sau de către persoana cu funcţii de răspundere a acestuia pentru sau în raport cu contribuabilul care a achitat această plată.

Reieșind din prevederile art.13 alin.(1) lit.b) și alin.(2) din Codul fiscal, (1) Subiecți ai impunerii sînt:b) persoanele fizice rezidente cetăţeni ai Republicii Moldova care nu desfăşoară activitate de întreprinzător şi pe parcursul perioadei fiscale obţin venituri impozabile din orice surse aflate în Republica Moldova şi din orice surse aflate în afara Republicii Moldova pentru activitatea lor în Republica Moldova. Subiecții impunerii sunt obligați să declare venitul brut obținut din toate sursele.

Din sensul art.14 alin.(1) lit.b) Cod fiscal, obiect al impunerii îl constituie: venitul din orice surse aflate în Republica Moldova, inclusiv facilităţile acordate de angajator, precum şi din orice surse aflate în afara Republicii Moldova pentru activitatea în Republica Moldova, cu excepţia deducerilor şi scutirilor la care au dreptul, obţinut de persoanele fizice rezidente cetăţeni ai Republicii Moldova care nu desfăşoară activitate de întreprinzător.

Articolul 83 din Codul Fiscal, (în redacția legii la momentul efectuării controlului și emiterii actului de control) prevede că: (1) Dreptul de a prezenta declaraţia cu privire la impozitul pe venit îl au toţi contribuabilii.

(2) Sînt obligaţi să prezinte declaraţia cu privire la impozitul pe venit:

a) persoanele fizice (cetăţenii Republicii Moldova, cetăţenii străini, apatrizii, inclusiv membrii societăţilor şi acţionarii fondurilor de investiţii) care au obligaţii privind achitarea impozitului;

Totodată, art.83 din Codul Fiscal (în redacția Legii din 01.01.2012) în privința căreia a fost constatat prin actul de control încălcarea fiscală, statua: (1) Dreptul de a prezenta declaraţia cu privire la impozitul pe venit îl au toţi contribuabilii.

(2) Sînt obligaţi să prezinte declaraţia cu privire la impozitul pe venit:

a) persoanele fizice rezidente (cetăţenii Republicii Moldova, cetăţenii străini, apatrizii, inclusiv membrii societăţilor şi acţionarii fondurilor de investiţii) care au obligaţii privind achitarea impozitului;

b) persoanele fizice rezidente (cetăţenii Republicii Moldova, cetăţenii străini şi apatrizii, inclusiv membrii societăţilor şi acţionarii fondurilor de investiţii) care nu au obligaţii privind achitarea impozitului, dar:

- obţin venit impozabil din surse altele decît salariul, care depăşeşte suma scutirii personale de 8100 lei pe an, acordate conform art.33 alin.(1);

- obţin venit impozabil sub formă de salariu, care depăşeşte suma de 25200 lei pe an, cu excepţia persoanelor fizice care obţin venit sub formă de salariu la un singur loc de muncă;

- obţin venituri impozabile atît sub formă de salariu, cît şi din orice alte surse, a căror sumă totală depăşeşte 25200 lei pe an.

La fel, art.13 din Codul fiscal, (în redacția Legii din 01.01.2012) în privința căreia a fost constatat prin actul de control încălcarea fiscală, statua: (1) Subiecţi ai impunerii sînt:

a) persoanele juridice şi fizice rezidente ale Republicii Moldova, cu excepţia societăţilor specificate la art.5 pct.9), care desfăşoară activitate de întreprinzător, precum şi persoanele care practică activitate profesională, care, pe parcursul perioadei fiscale, obţin venit din orice surse aflate în Republica Moldova, precum şi din orice surse aflate în afara Republicii Moldova;

b) persoanele fizice rezidente cetăţeni ai Republicii Moldova care nu desfăşoară activitate de întreprinzător şi pe parcursul perioadei fiscale obţin venituri impozabile din orice surse aflate în Republica Moldova şi din orice surse aflate în afara Republicii Moldova pentru activitatea lor în Republica Moldova;

c) persoanele fizice rezidente cetăţeni ai Republicii Moldova care nu desfăşoară activitate de întreprinzător şi obţin venit din investiţii şi financiar din orice surse aflate în afara Republicii Moldova;

d) persoanele fizice rezidente cetăţeni străini şi apatrizi care desfăşoară activitate pe teritoriul Republicii Moldova şi obţin venit din orice surse aflate în Republica Moldova şi din orice surse aflate în afara Republicii Moldova pentru activitatea lor în Republica Moldova, cu excepţia venitului din investiţii şi financiar din orice surse aflate în afara Republicii Moldova;

e) persoanele fizice nerezidente care nu desfăşoară activitate de întreprinzător pe teritoriul Republicii Moldova şi pe parcursul perioadei fiscale obţin venituri conform capitolului 11 din prezentul titlu.

Potrivit prevederilor art.228 alin.(2) din Codul fiscal, pentru neplata impozitului, taxei în termenul şi în bugetul stabilite conform legislaţiei fiscale se plătește o majorare de întârziere, determinată în conformitate cu alin.(3) pentru fiecare zi de întârziere a plății lor, pentru perioada care începe după scadența impozitului, taxei şi care se încheie în ziua plății lor efective inclusiv.

În conformitate cu art.182 alin.(2) al Codului fiscal, obligația de a reține sau percepe impozite, taxe, majorări de întârziere (penalități) şi/sau amenzi rămâne a fi a contribuabilul a cărui persoană cu funcție de răspundere este obligată să le rețină sau să le perceapă de la o altă persoană şi să le transfere până când impozitele, taxele, majorările de întârziere (penalitățile) şi/sau amenzile vor fi declarate sau trebuiau să fie declarate de persoana de la care trebuia să fie reținute sau percepute ori până la stingerea lor totală în celelalte cazuri.

Conform art.187 alin.(4) al Codului fiscal, contribuabilul (reprezentantul acestuia), persoana lui cu funcție de răspundere semnează darea de seamă fiscală, asumându-şi răspunderea prevăzută de lege pentru prezentarea de date şi informații false sau eronate. (5) Darea de seamă fiscală se consideră

prezentată la data la care Serviciul Fiscal de Stat o primeşte, dacă este întocmită în modul stabilit de legislaţia fiscală şi dacă este perfectată în modul reglementat de Serviciul Fiscal de Stat.

Art.261 alin.(4) din Codul fiscal prescrie că, diminuarea impozitelor, a taxelor, a primelor de asigurare obligatorie de asistenţă medicală şi a contribuţiilor de asigurări sociale de stat obligatorii, stabilite în cotă procentuală, prin prezentarea către Serviciul Fiscal de Stat a unei dări de seamă fiscale cu informaţii sau date neveridice se sancţionează cu amendă de la 20% la 30% din suma diminuată. (5) Eschivarea de la calculul şi de la plata impozitelor, a taxelor, a primelor de asigurare obligatorie de asistenţă medicală şi a contribuţiilor de asigurări sociale de stat obligatorii, stabilite în cotă procentuală, se sancţionează cu o amendă de la 80% la 100% din suma impozitelor, a taxelor, a primelor de asigurare obligatorie de asistenţă medicală şi a contribuţiilor de asigurări sociale de stat obligatorii nedeclarate, stabilite în cotă procentuală.

În conformitate cu art.267 alin.(3) din Codul fiscal (în redacția legii la emiterea actelor contestate), obligația de a dovedi incorectitudinea deciziei emise de Serviciul Fiscal de Stat se atribuie persoanei care contestează.

Astfel, instanța notează că, în rezultatul controlului fiscal, efectuat prin metoda indirectă de estimare a venitului impozabil al persoanei fizice Ion Ivanciuc pentru perioadele fiscale A/2012-A/2018, efectuat de către Ion Cosolovschi și Rodica Călin, inspectori principali ai Direcției control post operațional nr.9 din cadrul Direcției generale control a Serviciului Fiscal de Stat, cu reținerea dezacordului reclamantului din 27.10.2022 (nr. de intrare 75259-CR), de către inspectorii fiscali s-a constatat că în conformitate cu informațiile deținute de Serviciul Fiscal de Stat la momentul efectuării controlului fiscal pentru anul 2012 privind toate mijloacele bănești obținute/cheltuite de către contribuabil generalizate cronologic (în Informația privind fluxul mijloacelor bănești la zi pentru A/2012-A/2018), s-a constatat că, pe parcursul anului 2012 cet. Ion Ianciuc a utilizat suma de *****lei, pentru deschiderea contului de depozit cu nr. *****, sursa de proveniență a căreia nu este confirmată documentar. Respectiv, pentru perioada anului 2012 se constată venituri a căror sursă de proveniență nu este confirmată documentar în sumă de *****lei. Astfel, s-a constatat, că pe parcursul anului 2012 persoana fizică Ion Ivanciuc a obținut venitul estimat nedeclarat în sumă de *****Iei. Venitul impozabil estimat pentru anul 2012 constituie ***** lei. (*****lei (venit estimat nedeclarat) - 8640 lei (scutirea personală conform art.33 din CF)). Impozitul nedeclarat pe venitul impozabil estimat pentru anul 2012 este egal cu 337 350 lei (***** lei (venit impozabil estimat) - 25 200 lei (plafonul venitului anual impozabil, conform prevederilor art. 15 lit. a) din Codul fiscal, impozitat la cota de 7 % în anul 2012) X 18 % (335 586 lei) + 1764 MDL (suma impozitului pe venit calculat, conform prevederilor art.15 lit.a) din Codul fiscal la cota de 7 %, pentru venitul impozabil anual ce nu depășește suma de 25 200 lei)). Pentru anii 2013-2018, în rezultatul examinării tuturor informațiilor disponibile SFS la data finisării controlului fiscal inițiat în privința persoanei fizice cet. Ion Ivanxiu, veniturile obținute confirmate documentar de către contribuabil în perioadele fiscale 2013 - 2018 constituie ***** lei (dobânzi de la contul de depozit), care au fost luate în considerare în Informația privind fluxul mijloacelor bănești la zi pentru anii 2013-2018. În conformitate cu art. 24 alin.(7) din Legea nr. 1164 din 24.04.1997 „Privind punerea în aplicarea a Titlurilor I și II ale Codului fiscal”, dobânzile persoanelor fizice rezidente de la depozitele bancare (cu excepția celor înregistrate într-o fermă de organizare juridică a activității de întreprinzător) până la 01 ianuarie 2020, nu se impozitează. Astfel, veniturile contribuabilului provenite din dobânzile de la depozitele bancare depuse nu se consideră venituri impozabile. Astfel, s-a constatat încălcarea de către contribuabil a prevederilor art. 8 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal, art. 11 alin. (1) alin. (2) alin. (3) din Legea contabilității și raportării financiare nr. 287 din 15.12.2017 și a Standardului Național de

Contabilitate „Stocuri”, aprobat prin Ordinul Ministerului Finanțelor nr.118 din 06.08.2013 „Privind aprobarea Standardelor Naționale de Contabilitate”, prin admiterea surplusului de mărfuri în valoare totală de ***** lei, și lipsuri în valoare totală de ***** lei. La fel, inspectorii fiscali au constatat că reclamantul nu a depus Declarațiile persoanei fizice cu privire la impozitul pe venit (Formele CET15/CET18) pentru perioadele fiscale A/2012-A/2018. Ca consecință, s-a constatat încălcarea de către contribuabilul Ivanciuc Ion a prevederilor art.art.8 alin.(2) lit.d), e); 83 alin.(2) lit.a), alin.(4) lit.b); 87 alin.(1) din Codul fiscal și a admis:

- eschivarea de la declararea veniturilor și achitarea impozitului pe venit pentru perioada fiscală A/2012 în sumă de 337 350 lei;

-neachitarea în termenele stabilite de legislație a impozitului pe venit pentru perioada fiscală A/2012 în sumă de 337 350 lei;

- neprezentarea Declarației persoanei fizice cu privire la impozitul pe venit (Forma CETI5) pentru perioadele fiscale A/2012-A/2018, care a generat obligații suplimentare la buget pentru A/2012;

Astfel, cu referire la argumentele părții reclamante privind proveniența banilor depuși la conturile bancare din Republica Moldova ca fiind venituri obținute pe teritoriul Italiei pentru perioada anilor 2003-2005, se reține că Serviciul Fiscal de Stat a expediat în adresa Autorităților din Italia interpelarea nr.26-21/10-09-1979 din 20.12.2021 privind confirmarea surselor de venituri obținute de către persoana fizică Ivanciuc Ion, iar Agenția de Venituri din Italia a comunicat că pe baza elementelor disponibile din Registrul fiscal, nu poate confirma că dl Ivanciu Ion ar fi primit venituri de la companiile italiene indicate în solicitare, ținînd cont și de aceea că una dintre entitățile indicate și-a încetat activitatea în anul 2008. Potrivit Registrului fiscal, nu există compensații primite în perioada solicitată și nu este posibil să se confirme că salariile au fost plătite și impozitele aferente reținute (f.135-134 din dosarul administrativ, vol.I).

În context, instanța reține că potrivit prevederilor art.226^7 alin.(1) din Codul fiscal, în vigoare la momentul efectuării controlului și emiterii actului de control, Persoana fizică cetăţean al Republicii Moldova care, la situaţia de la 1 ianuarie 2012, deţine mijloace băneşti în sumă mai mare de 500 mii lei sau echivalentul acesteia în valută străină are obligaţia să depună la subdiviziunea Serviciului Fiscal de Stat de la locul de domiciliu sau reşedinţă ori la Serviciul Fiscal de Stat, pînă la 31 decembrie 2012, declaraţia cu privire la disponibilul de mijloace băneşti. În cazul în care suma declarată va fi mai mare de un milion de lei, persoana fizică este obligată să anexeze la declaraţie documentele care confirmă disponibilul sumei declarate. (2) Formularul declaraţiei şi modul de declarare sînt aprobate de Ministerul Finanţelor.

Respectiv, se constată cu certitudine obligația contribuabilului, persoană fizică, la caz a reclamantului Ivanciu Ion obligația depunerii declaraţiei cu privire la disponibilul de mijloace băneşti pentru perioada fiscală A/2012 și la fel se constată neprezentarea Declarației persoanei fizice cu privire la impozitul pe venit (Forma CETI5) pentru perioadele fiscale A/2012-A/2018, care de altfel nici nu a fost negat de către reclamant.

Respectiv, eschivarea de la declararea veniturilor și achitarea impozitului pe venit pentru perioada fiscală A/2012 în sumă de 337 350 lei; neachitarea în termenele stabilite de legislație a impozitului pe venit pentru perioada fiscală A/2012 în sumă de 337 350 lei și neprezentarea Declarației persoanei fizice cu privire la impozitul pe venit (Forma CETI5) pentru perioadele fiscale A/2012-A/2018, în conformitate cu prevederile art.art.8 alin.(2) lit.d), e); 83 alin.(2) lit.a), alin.(4) lit.b); 87 alin.(1) din Codul fiscal, a generat obligații suplimentare la buget pentru A/2012.

Referitor la argumentul invocat de reclamant precum că, actul contestat a fost emis în lipsa probelor, fiind nemotivat, instanța de judecată îl consideră ca fiind neîntemeiat, or reclamantul atât la data inițierii controlului fiscal, cât şi pe parcursul efectuării acestuia, precum şi în cadrul examinării cazului de încălcare a legislaţiei fiscale, nu a prezentat Serviciului Fiscal de Stat careva documente, informaţii sau alte probe disponibile care ar determina caracterul neimpozabil al veniturilor obținute în perioada fiscală A/2012-A/2018, ultimul invocând că nu este obligat de prezenta actele cu traducere din limba italiană, prin urmare autoritatea pârâtă a determinat valoarea estimată a obiectului impozabil în baza probelor reale acumulate, acestea fiind specificate în actul de control, în conţinutul deciziei asupra cazului de încălcare a legislaţiei şi în conţinutul deciziei emise în rezultatul examinării contestaţiei.

La caz, instanța specifică că autoritatea pârâtă a întreprins măsurile în vederea investigării cazului, a făcut solicitarea de informații Republicii Italiene, a citat reclamantul pentru a depune declarații și a expediat ultimului toate actele mersului procedurii administrative, iar în conformitate cu art.267 alin.(3) din Codul fiscal (în redacția legii la emiterea actelor contestate), obligația de a dovedi incorectitudinea deciziei emise de Serviciul Fiscal de Stat se atribuie persoanei care contestează.

Totodată, instanța ține să menționeze că, inacțiunea reclamantului de a prezenta declarația persoanei fizice cu privire la impozitul pe venit cu informații veridice pentru perioada fiscală a anilor 2012-2018 și a achita impozitul pe venit în termenii prevăzuți de lege, nu este imputabilă Serviciului Fiscal de Stat, prin urmare controlul fiscal corect a fost efectuat în baza probelor reale acumulate şi administrate în cadrul controlului efectuat.

Rezumând cele relatate, examinând temeiurile invocate de reclamant întru anularea actului administrativ contestat și coraborându-le cu contraargumentele invocate de pârât întru confirmarea legalității actului emis, instanța nu a identificat temei de anulare a actului administrativ individual defavorabil – decizia nr.777/4577 din 10 noiembrie 2022 asupra cazului de încălcare fiscală comisă de către Ivanciuc Ion.

La fel, instanța reține că la caz prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 18.11.2024, acțiunea înaintată de către Ivanciuc Ion împotriva Serviciului Fiscal de Stat, persoane terțe Banca Comercială Română din Republica Moldova și Ambasada Italiei la Chișinău, cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile – Hotărîrea cu privire la asigurarea stingerii obligaţiei fiscale nr.777/54 din 19.09.2022 şi Actul de sechestru ca măsură de asigurare a stingerii obligaţiei fiscale din 19.09.2022, a fost declarată inadmisibilă (f.d.153-155).

Prin dispozitivul hotărîrii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 18.11.2024, acțiunea de contencios administrativ înaintată de către Ion Ivanciuc împotriva Serviciului Fiscal de Stat, persoane terțe Banca Comercială Română din Republica Moldova și Ambasada Italiei la Chișinău, cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile – decizia nr.777/4577 din 10.11.2022 asupra cazului de încălcare fiscală, decizia nr.754/291 din 23.12.2022 pe marginea contestației, și compensarea cheltuielilor de judecată, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată (f.d.156).

La 06.12.2024, reclamantul Ivanciu Ion a depus recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 18.11.2024 (f.d.160), iar prin decizia Curții de Apel Centru din 20.02.2025 a fost anulată încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 18.11.2024, cu restituirea cauzei în Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani), în același complet de judecată (f.d. 180-187).

Respectiv, în privința cerințelor privind anularea actelor administrative individuale defavorabile – decizia nr.777/4577 din 10.11.2022 asupra cazului de încălcare fiscală, decizia nr.754/291 din 23.12.2022 pe marginea contestației, și compensarea cheltuielilor de judecată, instanța s-a expus deja o dată prin

dispozitivul hotărîrii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 18.11.2024, în privința căruia nu a fost depus cerere de apel, acesta fiind în vigoare.

Cu referire la cerințele reclamantului privind anularea deciziei privind inițierea controlului DICF-131938/10 din 10.08.2022 și a Actului de control nr. 5-718629 din 19.09.2022, acestea nu constituie acte administrative individuale defavorabile, fiind acte preparatorii, care au stat la baza emiterii actului administrativ individual, și anume a Deciziei nr. 777/4577 din 10 noiembrie 2022 asupra cazului de încălcare fiscală comisă de către Ivanciuc Ion, care, prin urmare, nu produc efecte juridice prin ele înseși.

Corespunzător, instanța de judecată conchide că, urmează a fi respinsă ca fiind neîntemeiată, pretenția reclamantului privind anularea deciziei privind inițierea controlului DICF-131938/10 din 10.08.2022 și a Actului de control nr. 5-718629 din 19.09.2022, or, actul contestat de reclamant nu întrunește caracteristicile unui act administrativ în sensul Legii contenciosului administrativ și a Codului administrativ și, prin urmare, acesta nu poate constitui obiect al acțiunii de contencios administrativ.

Cu referire la cerința reclamantului privind anularea Hotărîrea cu privire la asigurarea stingerii obligaţiei fiscale nr.777/54 din 19.09.2022, Actului de sechestru ca măsură de asigurare a stingerii obligaţiei fiscale din 19.09.2022, precum și decizia nr.754/251 din 17.11.2022 adoptată în procedura prealabilă, instanța reține că în conformitate cu art.134 alin.(1) pct.8) din Codul fiscal, (1) Serviciul Fiscal de Stat şi funcţionarii fiscali, în cadrul acţiunilor de exercitare a funcţiei, au următoarele drepturi: 8) să constate încălcările legislaţiei fiscale şi să aplice măsurile de asigurare, de executare silită a stingerii obligaţiei fiscale şi de răspundere prevăzute de legislaţie.

În conformitate cu prevederile art. 133 alin.(2) pct.7 din Codul fiscal, În realizarea funcţiilor sale, Serviciul Fiscal de Stat are următoarele atribuţii în domeniul administrării fiscale: 7) aplică, de sine stătător sau prin entităţile abilitate, modalităţile de executare silită şi măsurile de asigurare a stingerii obligaţiei fiscale şi a altor plăţi la bugetul public naţional potrivit legii.

Respectiv, se constată cu certitudine, că autoritatea pârâtă prin actele menționate, a aplicat măsurile de asigurare a executării stingerii obligaţiei fiscale în temeiul normelor legale enunțate și deciziei nr.777/4577 din 10 noiembrie 2022 asupra cazului de încălcare fiscală comisă de către Ivanciuc Ion.

Astfel, o dată ce s-a constatat legalitatea deciziei nr.777/4577 din 10 noiembrie 2022 asupra cazului de încălcare fiscală comisă de către Ivanciuc Ion, se reține și legalitatea Hotărîrii cu privire la asigurarea stingerii obligaţiei fiscale nr.777/54 din 19.09.2022, Actului de sechestru ca măsură de asigurare a stingerii obligaţiei fiscale din 19.09.2022, precum și decizia nr.754/251 din 17.11.2022 adoptată în procedura prealabilă, ca măsuri asiguratorii a executării stingerii obligaţiei fiscale stabilită prin decizia nr.777/4577 din 10 noiembrie 2022 asupra cazului de încălcare fiscală comisă de către Ivanciuc Ion.

În contextul celor relatate, instanța subliniază că, pentru a fi anulat un act administrativ, reclamantul exercitând dreptul său la acțiune, urmează nu doar la general să-și expună dezacordul cu activitatea administrativă, ci să-și întemeieze cererea de chemare în judecată pe prevederile exprese a legii: 1) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii, să indice expres care anume norme legale, în viziunea lui, au fost încălcate; 2) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței, urmează să facă referire la normele juridice care reglementează competența, astfel, încât să dovedească încălcarea acesteia; 3) în cazul în care invocă că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite, urmează să indice expres normele procedurale care au fost încălcate.

Respectiv, nici unul din temeiurile invocate de reclamant întru anularea actelor administrative individuale defavorabil, nu atinge nivelul minim pentru a putea fi reținut ca temei de anulabilitate sau de

nulitate a actului administrativ individual defavorabil, or, actul contestat este emis conform legii, cu respectarea procedurii stabilite și de către organul competent.

Conform art. 29 Cod Administrativ, (1) Orice măsură întreprinsă de autorităţile publice prin care se afectează drepturile sau libertăţile prevăzute de lege trebuie să corespundă principiului proporţionalităţii. (2) O măsură întreprinsă de autorităţile publice este proporţională dacă : a) este potrivită pentru atingerea scopului urmărit în temeiul împuternicirii atribuite prin lege; b) este necesară pentru atingerea scopului; c) este rezonabilă. (3) Măsura întreprinsă de autorităţile publice este una rezonabilă dacă ingerinţa produsă prin ea nu este disproporţională în raport cu scopul urmărit.

La caz, de asemenea, este de reținut și prevederile art. 31 Cod Administrativ, care indică că, Actele administrative individuale şi operaţiunile administrative scrise trebuie să fie motivate. Or, potrivit art. 118 alin. (1) – (3) Cod Administrativ, motivarea este operaţiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esenţiale de drept şi de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreţionare trebuie să poată fi recunoscute şi punctele de vedere din care autoritatea publică a reieşit la exercitarea dreptului discreţionar. Motivarea trebuie să se refere şi la argumentele expuse în cadrul audierii.

Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde : a) motivarea în drept – temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; b) motivarea în fapt – oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreţionar, dacă este cazul; c) în cazul actelor administrative defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului : investigaţii, probe, audieri, opinii ale participanţilor contrare conţinutului final al actului, etc.. Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual şi condiţionează legalitatea acestuia.

În speță, instanța reține că, Serviciul Fiscal de Stat a respectat întru totul prevederile art. 118 Cod Administrativ, la emiterea actelor administrative individuale contestate, indicând cu lux de amănunte circumstanţele de fapt, de drept, precum şi legătura de cauzalitate între faptele imputate şi consecinţele acesteia.

Instanța subliniază că, controlul judecătoresc efectiv impune instanţei de judecată obligaţia să verifice legalitatea actului administrativ individual și din optica respectării principiului proporţionalităţii.

Este de menționat că în conformitate cu prevederile art. 21 Cod Administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autorităţile publice și instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor și a libertăţilor persoanelor decât în cazurile și în condiţiile expres stabilite de lege.

Instanța reţine că în principiu, ingerinţa în drepturile persoanei în cazurile şi condiţiile stabilite de lege, trebuie să fie proporţională.

Astfel, conform art. 29 alin. (1) - (3) Cod Administrativ, orice măsură întreprinsă de autorităţile publice prin care se afectează drepturile sau libertăţile prevăzute de lege trebuie să corespundă principiului proporţionalităţii. O măsură întreprinsă de autorităţile publice este proporţională dacă : a) este potrivită pentru atingerea scopului urmărit în temeiul împuternicirii atribuite prin lege; b) este necesară pentru atingerea scopului; c) este rezonabilă. Măsura întreprinsă de autorităţile publice este una rezonabilă dacă ingerința produsă prin ea nu este disproporțională în raport cu scopul urmărit.

Instanța consideră necesar a sublinia că principiul proporţionalităţii se referă la faptul că măsurile prin care se efectuează o ingerinţă în drepturile persoanei, ar trebui folosite cu atenţie şi numai atunci

când este cu adevărat urgent. Prin urmare, puterea publică nu ar trebui să intervină în drepturi mai mult decât este necesar. Din aceste motiv, principiul proporţionalităţii este adesea denumit „interdicţia excesului”. În substanţă, principiul proporţionalităţii este un „mijloc de cântărire”, atunci când autoritatea publică intervine prin activitatea administrativă în drepturile persoanei.

Este de menționat că testul de proporţionalitate se realizează pe verticală şi cuprinde anumite elemente. Potrivit algoritmului de verificare a proporţionalităţii, testul eşuează şi actul administrativ individual este ilegal, dacă cel puţin lipseşte un element. În aşa fel, o măsură oficială întreprinsă de autorităţile publice şi este proporţională, dacă: are un scop legitim; este potrivită; necesară; rezonabilă.

La caz, se atestă că, la materialele cauzei au fost anexate mijloace de probă care dovedesc cele imputate reclamantului Ivanciuc Ion.

Respectiv, instanța concluzionează că, actele contestate au fost emis de către Serviciul Fiscal de Stat cu respectarea procedurii și a prevederilor legislației în vigoare.

Coroborînd circumstanţele stabilite cu certitudine în cadrul ședinței de judecată cu normele legale relevante cazului din speță, precum și suportul probatoriu dedus instanței de către participanții la proces, instanța de judecată reține legalitatea actelor administrative contestate – Hotărîrea cu privire la asigurarea stingerii obligaţiei fiscale nr.777/54 din 19.09.2022, Actul de sechestru ca măsură de asigurare a stingerii obligaţiei fiscale din 19.09.2022, precum și decizia nr.754/251 din 17.11.2022 adoptată în procedura prealabilă.

În concluzie, argumentele reclamantului nu pot fi reținute, deoarece aceasta interpretează eronat normele de drept și situația de fapt, iar soluția Serviciului Fiscal de Stat se întemeiază pe o interpretare corectă a normelor de drept material, cu aprecierea juridică cuvenită a probelor, în conformitate cu competențele prevăzute de Codul Fiscal.

Instanța nu se expune asupra fiecărui argument invocat de participanții la proces, ținând cont de Avizul nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni, în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei, din care rezultă că, motivarea hotărârii nu trebuie înțeleasă ca necesitând un răspuns la fiecare argument invocat.

Or, potrivit jurisprudenței Curții Europene, pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea trebuie să evidențieze că, judecătorul a examinat chestiunile esențiale prezentate și nu trebuie interpretată ca impunând un răspuns detaliat la fiecare argument (Van de Hurk vs Țările de Jos, 19 aprilie 1994 , pct.61, seria A, nr.288).

Din considerentele menţionate supra, instanța ajunge la concluzia de a respinge acțiunea înaintată de către Ion Ivanciuc împotriva Serviciului Fiscal de Stat, cu privire la anularea actelor administrative, ca fiind neîntemeiată, or pîrîtul prin argumentele şi probele anexate la materialele cauzei a demonstrat legalitatea actelor contestate.

În conformitate cu prevederile art.250 alin.1 lit.a) CPC, art. art. 195, 224 alin.(1) lit. f) Cod Administrativ, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e :

Acțiunea de contencios administrativ înaintată de către Ion Ivanciuc împotriva Serviciului Fiscal de Stat, persoane terțe Banca Comercială Română din Republica Moldova și Ambasada Italiei la Chișinău, cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile - Hotărîrea cu privire la asigurarea stingerii obligaţiei fiscale nr.777/54 din 19.09.2022, Actul de sechestru ca măsură de asigurare a stingerii obligaţiei fiscale din 19.09.2022, precum și decizia nr.754/251 din 17.11.2022 adoptată în procedura prealabilă, ***se respinge ca fiind neîntemeiată.***

Hotărîrea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Rîşcani).

Preşedintele şedinţei,
judecătorul Igor Barbacaru